

**ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»**

Σειρά έκπτωσης είκονων, δριστουργημάτων της τέχνης, έκδοθείσα εἰς φυλλάδια. "Έργον πρωτοφανὲς διὰ τὴν Ἑλλάδα. Η ἔκπτωσης ἐγένετο ἐν Γερμανίᾳ.

ΜΕΡΟΣ Β'

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Ἐξεδόθησαν καὶ τὰ δύο ύπολειφθέντα φυλλάδια 2 καὶ 3, τοῦ μέρους τούτου, τὰ τελευταῖα τῆς ὅλης σειρᾶς περιέχονται δ' ἐν αὐτοῖς αἱ ἐπόμεναι εἰκόνες :

Φυλλάδιον 2. Τὸ δηγάριον.—Παναγία τοῦ Ραφαήλ (δισέλ.).—Ο Χριστὸς φέρων τὸν σταυρόν.—Η Ταφή.—Ο μυστικὸς δεῖπνος (δισέλ.).—Μαγδαληνὴ μετανοῦσσα.

Φυλλάδιον 3. Η ἀποκαθήλωσις (δισέλ.).—Γολγοθᾶς (δισέλ.).—Ἀνάληψις τῆς Παναγίας (δισέλ.).—Η Ἀγία Καικηλία (δισέλ.).

Αἱ εἰκόνες αὗται σχεδὸν πᾶσαι πασίγνωστα ἔργα τοῦ Ραφαήλ, τοῦ Ρούθενς, τοῦ Λεονάρδου δὲ Βίντση, τοῦ Μουρίλλιου καὶ ἄλλων ἔζόχων καλλιτεχνῶν, οὐδὲμισαν ἀνάγκην ἔχουν συστάσεως· εἰκονίζουσαι δὲ σκηνὰς ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου ἢ ἐκ τῶν βίων ἀγίων εἶνε σαφέσταται καὶ ἀνεύ ιδιαιτέρως ἐρμηνείας.

Μετὰ τῶν φυλλαδίων τούτων ἐξεδόθη, μετὰ τυπογραφικῆς ἐντελείας ἐφαμίλλουσι τοῦ ὄλου ἔργου, καὶ τὸ ἔντυπον παράρτημα τὸ περιέχον πίνακα τῶν περιεχομένων εἰκόνων ἐν τῇ ὅλῃ σειρᾷ μετὰ διογραφικῶν σημειώσεων περὶ τῶν ζωγράφων κλπ.

Τὸ παράρτημα τοῦτο ἀποτελεῖται ἐξ 8 μεγάλων σελίδων καὶ δίδεται δωρεὰν εἰς τοὺς προπληρώσαντας ὀλόκληρον τὴν **Καλλιτεχνὴν Πιγαθήην**. Διὰ τοὺς λοιποὺς τιμάται δρ. 2 ἐν Ἑλλάδι καὶ φρ. χρ. 2 ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ.

Ἡ χρυσότευκτος θήκη τῆς δύναται νὰ περιλαβῇ ὀλόκληρον τὸ ἔργον, καθιστῶσα αὐτὸ λαμπρὸν κόσμημα αἰθούσης ἢ γραφείου τιμάται μετὰ τοῦ παραρτήματος δρ. 6 ἐν Ἀθήναις, 8 ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, φρ. χρ. 8 ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ.

**ΤΟ ΟΛΟΝ ΕΡΓΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΘΗΚΗΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ**

ΤΙΜΑΤΑΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΡ. 35—ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ ΔΡ. 40
ΕΝ ΤΗ: ΑΛΛΟΔΑΠΗ: ΦΡ. ΧΡ. 40

Ἄποστέλλεται ἐπιμελῶς συνεσκευασμένη καὶ ἀπηλλαγμένη ἔξοδων ἀποστολῆς εἰς τοὺς προπληρώνοντας τὸ ἀντίτιμον.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Αἱ Ψυχώσεις, μελέται ἵστρικαι, κοινωνιολογικαι καὶ φιλοσοφικαι περὶ φρενοπαθειῶν ὑπὸ Σίμωνος Ἀποστολίδον ἵστροι. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τῆς τυπογραφίας τῆς Β. Αὐλῆς Ν. Γ. Ἰγγλέση, 1889. 8ον σ. ΙΓ'—494. Τιμᾶται δρ. 5. [Περὶ τὸν σπουδαιότατὸν τούτου συγγράμματος, τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου, τοῦ ὄποιου ἡ ἔκδοσις ὡς ἐπιστημονικὴν γεγονὸς ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν τύπου, πιθανῶς ἐν μέλοντι χρόνῳ καὶ ἀνετώτερον θέλομεν ὅμιλησην διὰ μακρῶν. Σήμερον ἀρκούμεθα μόνον εἰς τὴν ἀναγραφὴν αὐτοῦ τοῦ πρόλογου τοῦ βιβλίου, ἐν φόροι συγγραφεῖς κάλλιον παντὸς ἄλλου καθορίζει συνοπτικά τα τοῦ πονημάτος αὐτοῦ:

«Κατὰ τὴν τελευταῖαν ἰδίων δεκαετήριδα παρατηρεῖται μέγα ἀληθῶς ρεῦμα καὶ συνωστισμὸς ἐρευνηῶν πρὸς τὴν χώραν τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐπιζητούντων τὴν ἔκμεταλλευσιν τῶν ἀνεξαντλήτων πλουσίων πόρων, οἵτινες ἐνυπάρχουσι κεκρυμμένοι εἰς τὰ ἔγκατα τοῦ ἐδάφους αὐτῆς. Ο ἄνθρωπος εἴνε καὶ λέγεται ἄνθρωπος διὰ τοῦ ἔγκεφαλου ὃν δεῖ σπουδὴ τοῦ ὄργανου τούτου μεβ' ὅλων τῶν ὑψηλῶν καὶ θαυμαστῶν ἰδιοτήτων αὐτοῦ ἐπιβάλλεται καὶ καθίσταται ἀπαραίτητος εἰς πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ γνωρίσῃ τοσούς ἔνεστι ἀκριβέστερον τὸν πνευματικὸν καὶ ἡθικὸν ἄνθρωπον.

«Ἡ ὁδὸς αὕτη εἴνε ἡ θετικωτέρα καὶ ἡ λογικωτέρα· εἰς ταύτην δὲ καθοδήγησε τὸ θετικὸν πνεῦμα, ὅπερ χαρακτηρίζει τὸν αἰῶνα ἡμῶν. Ἐκ τῶν ταπεινῶν καὶ ἀπλῶν πρὸς τὰ ὑψηλά καὶ σύνθετα καὶ οὐχὶ ἀντιστρόφως. Ο ὄργανος δὲν θεωρεῖται πλέον ἡ αἴλη καὶ ἄρχοντος θήκη ἐμπεριέχουσαν ἄλλον τινὰ πολύτιμον οὐσίαν, ἢν μόνον οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἀφηρομένης ψυχολογίας καὶ τῆς σχολαστικῆς φιλοσοφίας ἔδειπον καὶ περιέγραφον ἀνέκρητής ἀπὸ τοῦ ὄργανουσιον διὰ τῶν ὄφθαλμῶν τῆς φαντασίας.

Εἰς τὴν ρῆσιν του **Ribot**: «τοιούτος ὄργανος μόδος τοιαύτη προσωπικότης», δύναται νὰ συνοψισθῇ ἡ νέα ὅψις, ὡφ' ἣν ἔκειται ὁ ἄνθρωπος. Πρὸς τούτους δὲ καὶ τοῦτο ἀκόμη δίδει ἴδεαν τινὰ τῆς θέσεος, ἐν ἡ σήμερον εὑρίσκεται· ἡ περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐπιστήμη: διτε δηλαδὴ ἡ φυσιολογία τοῦ ἔγκεφαλου τείνει νὰ συγχωνευθῇ μετὰ τῆς ψυχολογίας. «*Ηδη δὲ η φιλοσοφία προκύπτει νὰ κατέχεται ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν κορυφῶν τῆς νεφελώδους μεταφυσικῆς καὶ μετὰ προσοχῆς νὰ ἀκολουθῇ καὶ νὰ ἀναγνωρίζει τὸ εὐθὺ τῆς ὁδοῦ τῆς πειραματικῆς μεθόδου τῶν νεωτέρων ἐπιστημῶν.*

Εἰς τὴν νέαν ταύτην δψιν τῶν πραγμάτων συνεβάλλοντο πᾶσαι αἱ περὶ τῆς φύσεως ἐν γένει ἐπιστῆμαι, συσσωρεύσασαι κολοσσαῖσιν ὑλικὸν γεγονότον καὶ παρασχοῦσαι ἀφθονα μέσα πρὸς ἀνάλυσιν καὶ ἔπειλεγεν καὶ παρασχοῦσαι ὅρθοτερά ἐμρηνεῖαν τῶν ὄντων θαυμαστῶν ἰδιοτήτων καὶ φαινομένων, τὰ οποῖα λαμβάνουσι χώραν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ἔγκεφαλῳ. 'Αλλ' ὁ ἄνθρωπος λίαν ἀτελῶς ἢ καὶ οὐδὲλως θε ἐγκρίτεται, ἐὰν δὲν ἔχεται καὶ ὑπὸ τὴν πάγκοσταν ψυχολογίκην αὐτοῦ δψιν· ἡ παθολογικὴ ψυχολογία ἀληθῶς ἀποτελεῖ πολυτιμότατον βοήθημα καὶ τὴν κλεῖδα, οὐτως εἰπεῖν, δι· ἡς ήματονται ὁ ὄργανος μόδος καὶ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὄφθαλμον νὰ ἥδη καὶ κατανοήσῃ πολλὰ μυστηριώδη φαινόμενα τοῦ ψυχικοῦ βίου τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐντεῦθεν ἡδύνατο τις νὰ προίδῃ διτε τὸ αὐτότηρος ἐπιστημονικὸν τῶν ἀμέσως εἰς τὴν ἱστρικὴν ἀναγομένων ζητημάτων ἐμελεῖ νὰ εύρυνθῇ καὶ ἐπεκταθῇ διὸνέν συμπεριλαμβάνον καὶ ζητήματα, τὰ οποῖα καὶ κατανοήσῃ πολλὰ δικαιοδοσίαν τῆς ἱστρικῆς.

Τωρόντι ἡ παθολογικὴ ἱστρικὴ ψυχολογία σήμερον φέρει εἰς φόρο γεγονότον καὶ ζητήματα κινοῦντα τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἐφελκύοντα ζωηρῶς τὴν προσοχήν οὐ μόνον τοῦ ἱστρικοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἐν γένει περιστιμένου κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἡτον τὸ πρότερον ἐπιστημονικὰ θέματα ἐν σχέσει πρὸς τὸ περίπλοκον πρόβλημα, διπερ προστίθεις πρὸς τὸ θήμα καὶ πνευματικὸς ἄνθρωπος ὡς ἄπομνον καὶ ὃς ὃν ἐν τῇ κοινωνίᾳ· 'Ο ἀντίκτυπος τῶν ἐρευνῶν καὶ περιενομένων τῆς ἐπιστήμης σήμερον ἐγένετο λίαν ζωηρῶς τρώσεως.

Ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν τὸ πολὺ τῆς πεφωτισμένης τάξεως τῆς

